

De Catalunya estant

ELS TREBALLADORS DE BEASAIN DONEN L'EXEMPLE

Contra els salaris de fam i de misèria ! Contra l'explotacio vergonyosa de les empreses ! Per un augment general de salaris ! Pel restabliment de les llibertats sindicals !

LA VAGA : ARMA DELS TREBALLADORS

Barcelona, 1r Gener

Els silencis del senyor Ullastres

Com ja ho ha fet altres vegades, el ministre de l'Opus-Dei, Ullastres, ha vingut a Barcelona per establir davant de la burgesia catalana una mena de balanç de les «realitzacions» franquistes durant l'any 1961.

Ullastres ha parlat amb to optimista de la situació financera i dels resultats del «pla d'estabilització». És evidentment gràcies als sacrificis dels treballadors, i a la baixa de nivell de vida de les masses populars que aquesta etapa va realitzant-se segons els desigs de l'Opus-Dei i del gran capitalisme nacional i internacional. Però d'aquests sacrificis dels obrers, Ullastres no n'ha dit res. «Avui la balança comercial és favorable i hi ha a les caixes de l'estat prop de mil milions de dòlars d'excedent. Els problemes, però subsisteixen, i entre altres el de les exportacions i el del Mercat Comu.» Heus aci l'essencial del balanç del ministre.

I preguntem nosaltres, si les caixes de l'estat són plenes, si es produeix molt i es compra poc al mercat interior, per què no hi ha un augment general de salaris?

La resposta és senzilla: els treballadors han d'imposar-lo i, per això, han d'exigir el dret d'anomenar els seus propis representants.

Quan hi ha «estabilització» els treballadors veuen baixar ràpidament el nivell de vida, car es suprimeixen les primes i les hores extraordinàries. I quan gràcies al sacrifici obrer es supera l'etapa difícil (sense gaires «dificultats» pels burgesos i cap pels paràsits feixistes) l'explotació és més forta que

mai. En comptes d'augmentar els salaris, les empreses reprenen les hores extraordinàries, el sistema miserable de les primes, de les desigualtats que divideixen als treballadors... Això s'ha d'acabar!

La mentida del sindicalisme falangista

El Ministre falangista del Treball ha ordenat la suspensió de tots els expedients establerts per via judicial pels funcionaris de la R.E.N.F.E. reclamant la diferència de salaris que no els hi és pagada malgrat haver-los-hi estat reconeguda. Aquest reconeixement és avalat per sis sentències del Tribunal Central del Treball i per les Magistratures del Treball de Barcelona i d'Irun.

Més de cinc mil funcionaris són afectats per aquesta mesura arbitrària del ministre falangista. La suma global que per aquest fet els hi és denegada és de l'ordre de quaranta milions de pessetes.

Amb aquest motiu més de dos mil cinc cents telegrams han estat adreçats a les anomenades «autoridades» protestant contra aquesta mesura. Com a nota curiosa direm que els telegrams de Barcelona foren refinguts durant un cert temps pel cap de policia.

Aquesta decisió d'anulació d'una sentència arbitral demostra de manera eloqüent i colpidora la situació real de la classe treballadora privada de tots els drets i sense elements de defensa, la mentida dels sindicats oficials —el sindicat vertical dels transports havent refusat d'intervenir—, la intromissió del

(Segueix pàgina 3)

Es cert que, treballant dotze o tretze hores, els assalariats poden fer-se una setmanada que no és totalment suficient. Però l'obrer és simplement l'ase de treball gràcies al qual es fan les immenses fortunes que, uns anys després, s'estabilitzen.

Durant més de cent anys els obrers de Catalunya i de tot Espanya lluitaren per un sou digne per vuit hores de treball. I només les organitzacions sindicals obreres aconseguiren fer triomfar aquesta reivindicació.

El combat ha de reprendre! Segons dades oficials —de l'Associació Catòlica de Patrons— el Pressupost mínim diari per un matrimoni amb dos fills ha augmentat de més de 50 %, des de l'any 1956. Es actualment, de 152,76 pessetes. Es aquest salari mínim per vuit hores de treball, que han de reclamar els treballadors.

Els treballadors bascs de Beasain ho feren així, utilitzant l'arma autèntica dels obrers: la vaga. La vaga obrera, amb ocupació de la fàbrica, amb manifestacions de solidaritat, amb boicots d'espectacles, heus aci com han combatut els metal·lurgics de Beasain.

I els patrons han hagut de cedir malgrat les traïcions dels «jerarques» de la C.N.S. que, com és natural, tant ha elogiat Franco.

Aquest és el camí. Cal combatre. El senyor Ullastres diu que tot va tan bé, però, que cal exportar barat. Han de pagar-ho els obrers altra vegada? No!

L'acció per les reivindicacions socials és forta actualment a les zones industrials del Nord. Aquesta acció s'ha d'extendre a Barcelona i ha tot Catalunya. Els treballadors l'han de preparar a l'interior de cada empresa, de cada fàbrica, de cada taller. Només la lluita ens donarà el que és nostre.

AJUDEM ALS PRESOS PERSEGUITS PEL

Segueix la repressió contra els treballadors

La mentida de l'indult franquista — Les portes de les presons han d'obrir-se

La repressió de la reacció franquista contra els treballadors només retarda una setmana el triomf total i definitiu de la gentada obrera

Una nota del Comitè de Forces Democràtiques de Catalunya

El Comitè de Coordinació de Forces Democràtiques de Catalunya a l'Exili acaba de rebre informacions directes de l'Interior relatives a la repressió exercida contra la classe obrera catalana, la qual s'inicià el 28 de Setembre, i ha comportat tortures contra els detinguts.

136 obrers de diverses indústries han estat detinguts a Barcelona, Badalona, Santa Coloma de Gramanet, Cornellà, Sant Andreu, Hospitalet, etc. Figuren entre ells metal·lúrgics (SEAT), obrers de les Indústries tècniques (Cros S.A.), Unió Vidriera, Transports de Badalona, així que obrers de la fusta i àdhuc estudiants. Després de violents interrogatoris han estat empresonats a la Presó Model i posats a la disposició dels tribunals militars. Han estat acusats d'activitats il·legals, de propaganda sindical, de difusió de mots d'ordre per la democratització de la Central Nacional Sindicalista i, ben entès, de «comunismes».

Un cert nombre d'aquests detinguts han hagut d'ésser hospitalitzats. Un d'ells, Antoni Moreno Galindo, es troba en un estat molt greu com a conseqüència de les tortures infligides per la policia i la guardia civil.

Així, mentre la propaganda franquista tracta d'enganyar l'opinió internacional amb el seu mentider «indult» el qual no indulta ningú, aquesta repressió a Catalunya s'ha afegit a la que ha tingut lloc al País Basc i en altres indrets de la península.

En nom de les Forces Democràtiques de Catalunya protestem contra aquests mètodes creuats de repressió i demanem a totes les forces polítiques i sindicals democràtiques que facin tot el que sigui possible per a obtenir l'alliberament d'aquests obrers i de tots els detinguts polítics a Espanya.

Lletres de dol

Mort de Nicolau d'Olwer

De Mèxic ens assabentem de la mort de l'eminent intel·lectual i home polític català, membre del Patronat d'Honor de Cultura Catalana Popular, el senyor Nicolau d'Olwer.

I de Didac Martínez Barrios

A París, lloc on residia ha mort repentinament el senyor Didac Martínez Barrios. President Interi de la República Espanyola en exili.

La U. G. T. de Catalunya s'inclina davant les dues il·lustres personalitats desaparegudes l'actuació política de les quals pertany, per dret propi, a la història dels nostres pobles.

Solidaritat d'Obrers Cristians de Catalunya, diu...

Amb motiu del conflicte que oposà els empleats de Banca a les direccions d'aquesta i que culminà amb l'acció anomenada «vaga del sandwich» Solidaritat d'Obrers Cristians de Catalunya publicada en suport d'aquesta acció uns manifestos dels quals, pel seu interès, extraïem els següents paràgrafs.

«Denunciem el tracte injust que es dona a qui col·labora de manera més destacada en l'obtenció dels beneficis d'aquestes empreses, que ens diuen que són catòliques —com l'Espanya d'avui— i que en canvi l'element distintiu del cristianisme, el respecte a l'home, no es veu per enlloc.»

«Protestem d'aquest estat de coses i de què pels nostres Presidents i Directors, ésser cristià consisteix únicament en beneir els locals, entorpir el progrés social, donar males pagues i incrementar els beneficis, tenint això sí, molt tranquil·la la consciència gràcies a l'apartat de gastos generals.»

«Estem servint un capitalisme que no té escrúpols en sacrificar els homes al seu afany de lucre. El nostre deure enfront de la societat i dels nostres fills és greu perquè som part d'un poble i la millora social d'un poble no es guanya únicament amb un pur millorament econòmic. Es necessari també el seu arrelament social, el seu desenvolupament cultural i la seva ferma espiritualitat, i tot això es tradueix en una sola paraula: LLIBERTAT.»

«Desgraciadament sembla que la història social dels darrers cent anys, que ha estat plena de reivindicacions i de lluites de companys nostres per tal d'aconseguir la jornada de vuit hores, a Catalunya, a Espanya torna a ésser una realitat. Només que per a portar un vida digna, necessitem tots avui, treballar de deu a dotze hores diàries. Això és general en tot el camp del treball, però, encara ho és més en el nostre sector en particular on els sous són pobres i ridículs comparats amb el cost de la vida i no cal dir amb la potència econòmica de les empreses bancàries.»

La C. I. O. S. L. denun

La tortura segueix aplicant-se a Espanya. Del País Basc a Catalunya, d'Andalusia a Galícia arreu es tortura. Vint-i-dos anys després d'acabada la guerra civil la tortura i els maltractes prevalen encara.

Sindicalistes bascos, detinguts com a conseqüència d'un intent de sabotatge el mes de juliol darrer, han estat torturats per la policia amb la finalitat d'obtenir declaracions. Un dels mètodes aplicats més freqüentment consisteix en posar de genolls als detinguts damunt de fustes plenes d'objectes punxeguts, carregar-los-hi les espatlles de pesos enormes i de mantenir-los en aquesta posició durant moltes hores. Se'ls hi pega sense pietat tenint, però, la precaució de no tocar-los-hi la cara. El cap, no figura entre els llocs prohibits. Encara el dia del judici, que tingué lloc el 23 d'Octubre, podia veure's a un dels detinguts amb les cicatrius de les ferides que li havia ocasionat la policia durant els interrogatoris. Tots aquests sindicalistes eren membres de l'organització clandestina.

La paròdia del judici tingué lloc, com de costum, amb un defensor militar que pren solament coneixement del sumari tres dies abans de que els detinguts compareixin davant del Tribunal Militar.

Acusats d'haver pres part a l'organització d'un sabotatge que no feu cap víctima i d'haver cremat banderes franquistes el dia de l'aniversari de la sublevació militar set d'aquests detinguts varen ésser condemnats a penes que van de 20 a 7 anys de preso.

A Barcelona i comarques nombrosos obrers detinguts per activitats «il·legals» és a dir per activitats sindicals clandestines, han estat víctimes de les brutalitats de la policia i de la guardia civil. Un cert nombre de detinguts han hagut d'ésser hospitalitzats. Un d'ells, Antoni Moreno Galindo, en un estat molt greu.

Aquestes tortures recents que no són altra cosa que una repetició metòdica de les que periòdicament s'apliquen als que tracten de defensar els més elementals drets humans, han estat denunciades sovint per intel·lectuals demòcrates i per membres del clergue que han demostrat ésser dignes del seu apos-

Trujillo: Un acte
Salazar: L'ensul
Franco: Un esdey

Els nostres presos : Gaudi de Llibertat i Justícia social

brir-se
tència i. reluctable :

cia la tortura franquista

tolat.
La carta als bisbes, signada per 339 capellans del País Basc constitueix un recordatori de totes aquestes tortures que les organitzacions sindicals lliures han donat a conèixer a l'opinió mundial i als organismes competents de les Nacions Unides.

En el mateix moment que els detinguts bascos eren torturats, un capellà de Tolosa, ciutat industrial prop de San Sebastian, tingué el coratge de denunciar aquestes tortures en el seu sermó del diumenge. Feu molt justament la crítica d'un règim que nega totes les llibertats fonamentals i que solament sobreviu gràcies a la tortura i a la supressió de tots els drets humans. No cal dir que aquest capellà ha estat privat de l'exercici del seu sacerdoci i enviat a fer penitència fora l'Euzkadi.

Els camperols d'Andalusia, els obrers i els estudiants joves de Madrid també són víctimes de la tortura. A la Direcció General de Seguretat s'ha maltractat fins a provocar-li una hemoptisis a un estudiant demòcrata fill d'un coronel de l'exercit.

Els estudiants demòcrates s'uneixen als obrers quan aquests tracten d'organitzar sindicats inspirant-se en els principis del sindicalisme lliure.

La C.I.O.S.L. denunciarà aquests casos concrets, que s'ajunten als ja denunciats anteriorment, al Secretariat General de les Nacions Unides, per tal de que siguin sotmesos a l'atenció de la Comissió de Drets Humans.

En aquest lloc, així com en tot altre, la veu de la C.I.O.S.L. es farà sentir per tal de defensar a les víctimes de la tortura a Espanya i fer-los-hi palesa la solidaritat permanent i l'ajuda operant dels seus 56 milions d'adherents.

Contra la tortura a Espanya i arreu, la C.I.O.S.L. no vol ni pot consentir que la seva protesta no sigui la primera.

La C. I. O. S. L. i la C. I. S. C. s'adrecen a les Nacions Unides

Les dues organitzacions sindicals internacionals han adreçat conjuntament una denúncia a les Nacions Unides contra la violació sistemàtica per part del govern franquista de la Declaració Universal dels Drets de l'Home.

RESSEGUINT tot ço que ha fet la Unio General de Treballadors de Catalunya en el decurs de l'any 1961 ens adonem, amb una mesurada satisfaccio, que la constància en l'acció i el fet capdal de no haver posat mai en segon terme el que per a nosaltres és essencial, la defensa de Catalunya i de la classe obrera, ha donat i dona resultats positius.

La Unio General de Treballadors de Catalunya ha anat desvetllant consciències, ha penetrat a les fàbriques, als tallers i al camp i arreu l'acollida ha estat bona. L'atuitment i el sentiment d'impotència que la dictadura ha tractat d'infondre en la consciència obrera i catalana usant de la seva natural brutalitat, va minvant i la gentada del nostre poble ja s'acull sota el signe de l'esperança. L'alba s'apropa i la promesa d'esdevenir ciutadans i obrers d'un poble en plena reconstruccio i eficàcia pren formes d'ineluctable realitat.

Per aquest camí, però, l'esguard topa amb la gran tragèdia de les víctimes del franco falangisme: un reguero de planys i d'irada protesta; els nostres presos.

Els primers catalans que sacrificant-se pel que demà haurà d'ésser gaudi de llibertat i plasmacio de justícia social romanen a l'ergastula sense desesperar, confiats i confiants en l'instant de la veritat que brosta amb el nou clima que la Unio General de Treballadors de Catalunya tant ha contribuït, contribueix i contribuirà a crear.

Des de fora i des de Catalunya endins la mateixa voluntat anima a tots els catalans. Ço que es debat és la causa nostra. No la d'un partit majoritari ni la de cap sindical informada per actituds centralistes. És la causa de la llibertat de Catalunya, és la plena i responsable realitzacio de la gent laboriosa del nostre poble.

U.G.T.

La infeccio falangista es propaga al camp

(Vé de la p. 4)

El bo del cas és que tot fa preveure que no trigarem gaire a esdevenir excedentaris de la immensa majoria de productes car —això també està ben calculat— la capacitat adquisitiva de la gentada de les ciutats cada dia és més reduïda ço que equival —per una amarga ironia— a poder transformar-nos en uns autèntics i importants exportadors.

Som lluny del bon sentit i més encara del funcionament d'una organitzacio estatal responsable i de la bàsica i seria acció d'una xarxa de cooperatives i

sindicats que en el temps democràtics tan bescantats pels franquistes donava proves d'eficàcia i seny. El que preval i compte avui és l'especulacio generalitzada i com a conseqüència els beneficis anormals i sense esforç.

Els vicis inherents al comerç més miserabile han fet taca d'oli al camp. Aquesta és sense exagerar una de les tasques més reeixides del règim; propagar la infeccio falangista en la proverbialment honorable i digna conducta del nostre món agrari.

EXITS IMPERIALS

Per ordre de les «autoridades», d'ocupacio diem nosaltres, ha estat prohibida la distribució del primer fascicle del llibre «Història dels catalans» de Ferran Soldevila. Com es pot veure els catalans que viuen al paradís franquista estan condemnats a no poder conèixer llur pròpia història. Amb que coneguin els crims i els èxits imperials del franquisme ja n'hi ha prou.

Noves suspensions de publicacions emigrades

Per causes alienes a llur voluntat tres publicacions de la C.N.T. i el portantveu del PSOE han cessat d'apareixer. Totes aquestes publicacions començaren a publicar-se a França quan el feixisme fou vençut. Aquesta suspensió és lamentada per tots els demòcrates.

La mentida del sindicalisme falangista

(Vé de la p. 1)

Govern en els organismes judicials i la impossibilitat de fer prevaldre els drets ciutadans.

Contra aquest estat de coses, però, els treballadors de la R.E.N.F.E., al costat dels demés treballadors, sabran com cal combatre per la defensa de llurs reivindicacions.

J. Buiria, 8, rue Rigaud, Perpignan (P.-O.)

de la justícia immanent que la història ha registrat.
ciada d'un règim condemnat per la rao i el progrés.
enimen texpiatori que immancablement es produirà

El secret d'una visita : Les "enclaves" americanes a l'imperi franquista seran mantingudes. Això de foragitar els ocupants tal com han fet els indus a Goa és propi de països sots-desenvolupats, ha dit Franco a Dean Rusk.

Lletxa del camp

La infecció falangista es propaga al camp

Tots els camperols s'adonen que vivim en un país on no hi ha pràcticament política agrària, on tota organització sindical real és perseguida i on en el lloc i plaça dels antics Sindicats Agrícoles Comarcals, tan eficients i sovint tan ben orientats en llur acció i actuació, hi trobem una grotesca caricatura sindical, la qual té com a única funció i missió esmorteir, desmoralitzar i oposar-se a tot moviment camperol d'unió; responsable i informat pels corrents moderns.

Ací sí que podem dir que cada agricultor s'ha de guiar únicament per la rutina. L'assistència d'uns serveis tècnics capaços d'orientació i explicació dels mètodes moderns de cultiu, de selecció de les llavors, de lluita contra les malalties —en general dels arbres i dels cereals— i de regulació de la producció és totalment inexistent. Un enfarfec d'organismes inoperants —l'autèntica representació de la paperassa i de l'ignorància— fan semblant d'omplir aquest buit quan en realitat no són altra cosa que una mena de societats de protecció material dels ganduls del règim.

El productor del nostre país, avui, està més preocupat per les variacions d'humor d'aquests organismes parasitaris, que no per les condicions meteorològiques o bé per la qualitat i estat de les seves terres. Contaminats tots per aquest corrent metal·litzat que ha imprimit el règim a tot el poble, la preocupació primera és descobrir en aquesta mena de jungla de l'especulació el producte que l'estat —per complaure interessos inconfessables— protegirà durant l'any. Així veiem fa cinc anys en el nostre pla d'Urgell sobtadament cultivar el coto —millor dit especular amb unes ridicules i antieconòmiques plantacions de coto— per a després assejar el blat de moro seguin sempre, no les necessitats del consum i els interessos generals del país, sino aquest fil complicat i atzaros dels preus possibles decretats pels grups d'afamadors del sistema franquista.

Ara —d'un temps ençà— l'Institut Nacional del Blat ha volgut intensificar el cultiu d'aquest cereal. Es tracta tant com de volguer nivellar el consum i la producció de realitzar una operació

prestigi, és a dir, 25 anys després del «glorioso movimiento nacional» i malgrat els progressos tècnics que arreu del món serveixen per a millorar les qualitats i augmentar la producció, el nostre malaurat país produirà globalment, menys que durant el temps de la República. Aquesta realitat crua i demostradora de la capacitat i eficàcia d'una actuació governamental calia fer-la desaparèixer o almenys —l'únic que poden fer— crear una confusió per tal de no apareixer als ulls de l'opinió pública amb tota la seva immensa incapacitat i gasiveria.

Sí, Espanya avui ja ha realitzat el gran miracle, ja —una rameta no fa estiu— ha exportat blat i així tot l'aparell de propaganda i engany pot presentar l'agricultura espanyola en ple rendiment i depassant a molts països estrangers.

La gent del camp ja sap el que cal fer. Ara és l'hora del blat ben pagat i depressa, demà o sigui la collita pròxima ja veurem que passarà. El menys interessant és saber on van, ni si a la llarga aquesta mena de trampa els causarà perjudicis irreparables. Si vos situen dintre de la línia de producció prestigi del règim tot us va com una seda almenys aparentment.

Segueix pàgina 3

L'estada a Barcelona de la VI Flota Americana

Les organitzacions catalanes de l'Interior han adreçat una carta oberta a l'Almirall de la VI Flota nordamericana, actualment en visita a Barcelona.

En aquesta carta es recorda als militars americans el caràcter anti-democràtic del règim franquista i les deporables conseqüències de l'ajut de llur país als dictadors americans de diversos països de llengua espanyola.

Aquesta lletra ha estat distribuïda clandestinament a Barcelona.

Un de més

A la llarga llista de dictadors i caps feixistes que han trobat refugi al paradís franquista cal afegir-hi ara el general José Arismendi Trujillo, germà del difunt dictador de la República Dominicana. Sembla que després del fracassat intent de restablir la dictadura els seus consellers li han recomanat la península com a únic lloc en el que podrà gaudir d'una certa tranquil·litat.

Ademés d'aquesta recomanació li han indicat també de que tracti d'establir-se arreu menys a Euzkadi donat de que els bascos no han oblidat la desaparició i assassinat de l'eminent periodista Galindez.

Constitució del Patronat d'Honor de Cultura Catalana Popular

El primer número del Butlletí del Patronat de Cultura Catalana Popular informa que ha quedat constituït el Patronat d'Honor integrat per les personalitats següents:

Pau Casals

Josep Carner

Rafael Patxot

Pere Bosch Gimpera

Josep Sebastià Pons

Manuel Serra i Moret

Lluís Nicolau d'Olwer

Carles Pi i Sunyer

Joan Coromines

Josep Trueta

Diu també que diversos escriptors de dins de Catalunya han acceptat l'encàrrec de tractar temes d'interès general els quals durant aquests darrers anys hom ha volgut esborrar de les memòries. Aquests textos seran editats per tal que puguin ésser amplament escampats.

Entre els temes triats hi figura un estudi de l'evolució del moviment obrer a Catalunya. Així mateix la presentació biogràfica de tres il·lustres catalans morts no fa gaire: Pompeu Fabra, Antoni Rovira i Virgili i el Cardenal Vidal i Barraquer.

Per Catalunya i la cultura popular nosaltres, treballadors catalans, desitgem que l'obra del Patronat de Cultura Catalana Popular sigui fecunda i intensa. La seva acció i la finalitat altament patriòtica que l'inspira mereixen el suport de tots els catalans.

El govern de Franco s'ha declarat solidari del govern de Salazar amb motiu de la pèrdua de les anomenades «enclaves» portugueses en territori indu. Hom compren la rao d'aquesta solidaritat quan es coneix el perill que corren certes «enclaves» espanyoles en territori africa.